

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشگاه شهید باهنر کرمان
دانشکده ریاضی و رایانه
بخش ریاضی

پایان نامه تحصیلی برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
رشته ریاضی کاربردی گرایش آنالیز عددی

حل معادله انتگرال فازی فردهلم نوع دوم با روش آنالیز هموتوپی

مؤلف:

محمدجواد عاقلی

استاد راهنما:

دکتر محمدعلی ولی

استاد مشاور:

دکتر عظیم ریواز

بهمن ماه ۱۳۹۱

این پایان نامه به عنوان یکی از شرایط درجه کارشناسی ارشد به

بخش ریاضی

دانشکده ریاضی و رایانه دانشگاه شهید باهنر کرمان

تسلیم شده و هیچگونه مدرکی به عنوان فراغت از تحصیل دوره مزبور شناخته نمی شود.

امضاء:

دانشجو: محمدجواد عاقلی

امضاء:

استاد راهنما: دکتر محمدعلی ولی

امضاء:

استاد مشاور: دکتر عظیم ریواز

امضاء:

داور اول :

امضاء:

داور دوم:

امضاء:

نماینده تحصیلات تکمیلی:

حق چاپ محفوظ و مخصوص به دانشگاه شهید باهنر کرمان است.

تقدیم به

خدای را بسی شاکرم که از روی کرم، پدر و مادری فداکار نسیم ساخته تا در سایه درخت پر بار وجودشان بیاسایم و از ریشه آنها شاخ و برگ گیرم و از سایه وجودشان در راه کسب علم و دانش تلاش نمایم. والدینی که بودنشان تاج افتخاری است بر سرم و نامشان دلیلی است بر بودنم، چرا که این دو وجود، پس از پروردگار، مایه هستی ام بوده اند دستم را گرفتند و راه رفتن را در این وادی زندگی پر از فراز و نشیب آموختند. آموزگاران که برایم زندگی، بودن و انسان بودن را معنا کردند.

تقدیم به همسرم که سایه مهربانیش سایه سار زندگیم می باشد، او که اسوه ی صبر و تحمل بوده و مشکلات مسیر را برایم تسهیل نموده.

تقدیم به بنیانگذار دانشگاه شهید باهنر کرمان، مهندس افضلی پور به پاس تعبیر عظیم و انسانی اش از کلمه ایثار و از خودگذشتگی.

تشکر و قدردانی

ستایش برای خداست، آن نخستین بی آغاز و آن واپسین بی انجام. ای هستی بخش، وجود من را بر نعمات بی کرانت توان شکر نیست. ذره ذره وجودم برای تو و نزدیک شدن به تو می تپد. الهی مرا مدد کن تا دانش اندکم نه نردبانی باشد برای فزونی تکبر و غرور، نه حلقه ای برای اسارت و نه دست مایه ای برای تجارت، بلکه گامی باشد برای تجلیل از تو و متعالی ساختن زندگی خود و دیگران.

در ابتدا صمیمانه ترین تقدیرها، تقدیم به پدر و مادر عزیزم که همواره بر کوتاهی و درشتی من قلم عفو کشیده و کریمانه از کنار غفلت هایم گذشته اند و در تمام عرصه های زندگی یار و یابوری بی چشم داشت برای من بوده اند و پیوسته جرعه نوش جام تعلیم و تربیت، فضیلت و انسانیت آن ها بوده ام. از همسرم تنها اسطوره زندگیم که در تمام مراحل انجام این پایان نامه مرا یاری نموده است کمال تشکر را دارم.

همچنین از خواهران مهربان و برادران عزیزم، ستارگان همدلی و مهربانی که موفقیت ایشان در تمام امور زندگی آرزوی قلبی من است، قدردانی می کنم.

از اساتید فرهیخته و فرزانه جناب آقای دکتر محمدعلی ولی و جناب آقای عظیم ریواز که با سعه صدر مرا راهنمایی نموده و با ارائه نظرات سازنده و رهنمودهای خویش در پیشبرد این پایان نامه سعی تمام مبذول داشتند، کمال تشکر را دارم.

از اساتید فرزانه جناب آقای دکتر اکبر نظری و سرکار خانم آریتا تاجدینی که زحمت باز خوانی و داوری این پایان نامه را به عهده داشتند، صمیمانه تشکر و قدردانی می نمایم.

در نهایت از تمامی کسانی که در این مسیر همراه همیشگی من بودند تشکر می نمایم.

مقدمه

قبل از صحبت در مورد روش هموتوبی مقدمه‌ای خواهیم داشت مبنی بر اینکه چرا روش هموتوبی را برای حل معادله انتگرال برگزیدیم.

برای حل معادلات خطی یا غیر خطی دو روش تحلیلی و عددی مطرح می‌شود. منظور از روش عددی مشخص است، از یک مقدار اولیه شروع می‌کنیم و با استفاده از خود معادله و انجام هزاران محاسبه تکراری با استفاده از کامپیوتر، به لیست بلند بالایی از اعداد دست می‌یابیم که با کمک آن مدل ریاضی مربوطه را شبیه‌سازی می‌کنیم. اما منظور از روش‌های تحلیلی چیست؟ در روش‌های تحلیلی، سعی می‌کنیم جواب معادله مورد نظر را با استفاده از یکی از تکنیک‌های ریاضی همچون حساب دیفرانسیل یا مثلثات و... بدست آوریم. چون در این صورت، می‌توانیم دریابیم که این مدل ریاضی تحت هر شرایطی چگونه رفتار می‌کند. در حقیقت، یک جواب تحلیلی جوابی است که به صورت یک فرم بسته یا دقیق نوشته شود. اما یافتن جواب‌های تحلیلی برای مسائل غیرخطی پیچیده، به همان نسبت مستلزم استفاده از تکنیک‌های تحلیلی پیچیده است و این یعنی، حل یک معادله غیرخطی از روش‌های تحلیلی به راحتی امکان‌پذیر نیست. و حتی، در مورد برخی از مسائل غیرخطی پیچیده غیرممکن است. اما روش‌هایی وجود دارند، که می‌توان با کمک آن‌ها یک جواب تحلیلی تقریبی پیدا کرد و به جواب دقیق آن‌ها نزدیک شد. یکی از این تکنیک‌های تحلیلی که بسیار مورد استفاده قرار گرفته و منجر به بدست آوردن نتایج مهم و جالب شده اند روش آشفتگی است، که مزیت آن بر روش‌های عددی این است که در عوض بدست آوردن لیست بلند بالایی از اعداد به

جوابی به فرم بسته می‌رسیم. روش آشفستگی، به پارامترهای فیزیکی بزرگ و کوچکی به نام کمیت‌های آشفستگی وابسته است، و در حقیقت، با استفاده از همین کمیت‌ها، یک معادله غیرخطی را به تعداد نامتناهی زیرمعادلات خطی تبدیل می‌کنیم، و سپس جواب را با جمع جواب‌های بدست آمده از این زیرمسائل خطی تقریب می‌زنیم. اما وجود همین پارامترهای آشفستگی، خود بزرگ‌ترین محدودیت‌ها را بر این روش تحمیل می‌کند. چون اول اینکه:

تمام مسائل غیرخطی که با آنها برخورد می‌کنیم، شامل چنین کمیت‌هایی نیستند. دوم اینکه: حتی اگر چنین پارامترهایی موجود باشند، نتایجی که از این روش حاصل می‌شود در بیشتر موارد تنها برای مقادیر بسیار کوچک این پارامترها معتبرند.

بنابراین لازم بود بدنبال روش‌های باشیم که به چنین پارامترهای وابسته نباشد. از جمله این روش‌ها می‌توان به روش تجزیه آدومیان، روش هموتویی و ... نام برد

در دهه ۱۹۸۰، جرج آدومیان روش آنالیزی قدرتمندی برای بدست آوردن جواب مسایل غیرخطی به نام روش تجزیه آدومیان پیشنهاد داد که این روش برای حل معادلات دیفرانسیل جزئی و معادلات دیفرانسیل معمولی و معادلات انتگرال به کار می‌رود و مهم نیست که آیا معادلات غیرخطی داده شده شامل پارامترهای فیزیکی بزرگ یا کوچک هستند یا نه. بنابراین، می‌توان گفت این روش نسبتاً کلی است و علاوه بر این سری تقریب آدومیان به سرعت همگراست. اما از جمله معایب این روش این است که جواب تقریبی بدست آمده توسط روش تجزیه آدومیان، اغلب، شامل چند جمله‌ای‌ها می‌باشد و در نتیجه ناحیه همگرایی سری توانی جواب کوچک هستند، این اساساً بدین خاطر است که سری‌های توانی، مجموعه توابع پایه‌ای مناسب برای تقریب زدن یک مساله غیرخطی نیستند و همچون روش‌های قبلی، در این روش نیز نمی‌توان از توابع پایه‌ای متفاوت برای بیان سری جواب استفاده کرد و همگرایی سری جواب و ناحیه همگرایی آن را افزایش داد.

بنابراین، دیده می‌شود که علاوه بر روش‌های آشفستگی، در روش‌های غیر آشفستگی کماکان محدودیت‌هایی همچون تضمین نبودن همگرایی سری جواب به قوت خود باقی می‌ماند. ولی،

توجه به این نکته ضروری است که مساله همگرایی سری جواب به مراتب مهم‌تر است از وابستگی داشتن یا نداشتن روش‌های پیشنهادی برای حل مسایل غیرخطی، چرا که بی‌توجهی به این نکته منجر به یافتن جواب‌هایی خواهد شد که عملاً بی‌فایده هستند.

۱- برای مسایل غیرخطی پیچیده، حتی اگر دارای هیچ پارامتر فیزیکی بزرگ و کوچکی نباشند برقرار باشد.

۲- بتوان به راحتی دامنه همگرایی و سرعت همگرایی سری جواب را کنترل کرد.

در پی تلاش برای بدست آوردن جواب‌های هر چه دقیق‌تر برای معادلات غیرخطی شخصی به نام لئو در سال ۱۹۹۲، در رساله دکترایش یک روش آنالیزی قدرتمند، که به پارامترهای کوچک نیاز نداشت معرفی کرد، و توانست آن را برای مسایل غیرخطی‌ای که به پارامترهای بزرگ و کوچک وابسته نبودند به کار ببرد. این تکنیک بر پایه مفهوم هموتوبی است که قسمت مهمی از توپولوژی می‌باشد. در این روش، با استفاده از خاصیت جالب هموتوبی می‌توان مساله غیرخطی را به تعداد نامتناهی مسائل خطی تبدیل نمود، بدون توجه به این نکته که آیا پارامتر بزرگ یا کوچکی وجود دارد یا نه، البته لازم به ذکر است که در روش آشفتگی، یک مساله غیرخطی را با استفاده از پارامتر آشفتگی، به تعداد نامتناهی مساله خطی تبدیل می‌کردیم. روش آنالیزی هموتوبی یک روش آنالیزی کلی است، که در حل انواع مختلف معادلات جبری، معادلات دیفرانسیل معمولی، معادلات دیفرانسیل جزئی، معادلات انتگرال و... به کار می‌رود و کاربرد وسیع آن در حل معادلات مختلف نشان از قدرت بالا و انعطاف پذیری زیاد آن دارد. از نکات مهم این روش این است که در روند تشکیل نگاشت هموتوبی، در انتخاب حدس اولیه، عملگر خطی معین آزادیم و با هر حدس اولیه و عملگر خطی قادر به کنترل همگرایی سری جواب بدست آمده خواهیم بود. چون در این روش از پارامتری تحت عنوان پارامتر کنترل همگرایی بهره می‌بریم که حتی ما را قادر می‌سازد ناحیه همگرایی سری جواب را نیز افزایش دهیم، یعنی کاری که در روش‌های آنالیزی قبلی قادر به انجام آن نبودیم، و به علاوه اینکه، این روش نه تنها محدودیت‌های روش‌های آنالیزی قبلی را رفع

می کند، بلکه تمام روش های آنالیزی قبلی را نیز در بر می گیرد .

چکیده

در این پایان نامه به حل معادلات انتگرال در حالت های حقیقی و فازی با استفاده از روش هموتوبی می پردازیم.

در فصل اول به بیان مفاهیم مقدماتی از معادلات انتگرال می پردازیم، همچنین چند روش عددی و تحلیلی را برای حل آنها ارائه می دهیم.

در فصل دوم مفاهیم مورد نیاز از ریاضیات فازی را بیان می کنیم.

در فصل سوم روش هموتوبی را به طور کامل ارائه می دهیم.

فصل چهارم را به حل معادله انتگرال ولترا-فردهلم به روش هموتوبی اختصاص می دهیم.

و در پایان در فصل پنجم معادله انتگرال فردهلم فازی را تعریف کرده و روش هموتوبی

را برای حل این معادله بکار می بریم.

کلمات کلیدی: ، معادلات انتگرال فردهلم فازی ، فرم پارامتری معادلات انتگرال فردهلم

فازی ، روش تجزیه آدومیان، روش آشفستگی هموتوبی، روش آنالیز هموتوبی

فهرست مطالب

۱	مفاهیم مقدماتی	۱
۲	مقدمه	۱.۱
۲	تاریخچه ی پیدایش معادلات انتگرال	۲.۱
۵	معرفی معادلات انتگرال	۳.۱
۷	تقسیم بندی معادلات انتگرال	۴.۱
۷	معادله انتگرال فردهلم	۱.۴.۱
۸	معادله انتگرال ولترا	۲.۴.۱
۹	معادله انتگرال-دیفرانسیل	۳.۴.۱
۱۰	معادلات انتگرال منفرد	۴.۴.۱
۱۰	جواب یک معادله انتگرال	۵.۱
۱۲	ارائه چند روش برای حل معادلات انتگرال خطی	۶.۱
۱۲	روش تجزیه ادومیان برای حل معادله انتگرال فردهلم	۱.۶.۱
۱۵	روش محاسبه مستقیم	۲.۶.۱
۱۷	مفاهیم مقدماتی از ریاضیات فازی و معادلات انتگرال فازی	۲
۱۸	مقدمه	۱.۲
۱۹	مجموعه های فازی	۲.۲

۲۰	۱.۲.۲ برخی عملگرها روی مجموعه های فازی
۲۲	۳.۲ α - برش ها
۲۴	۴.۲ اصل گسترش
۲۸	۵.۲ کمیت های فازی محدب
۲۹	۶.۲ اعداد فازی
۳۰	۷.۲ متر هاسدروف
۳۱	۸.۲ پیوستگی توابع فازی
۳۱	۹.۲ انتگرال ریمان توابع فازی
۳۲	۱۰.۲ انتگرال توابع فازی
۳۳	۱۱.۲ معادله انتگرال فازی
۳۶		۳ روش آنالیزی هموتوبی
۳۶	۱.۳ مقدمه
۳۷	۲.۳ روش هموتوبی
۴۳	۳.۳ معادلات تغییر شکل مراتب بالا
۴۵		۴ حل معادله انتگرال - دیفرانسیل، ولترا - فردهلم با روش هموتوبی
۴۶	۱.۴ مقدمه
۴۶	۲.۴ توصیف روش آنالیز هموتوبی برای حل معادله (۱.۴)
۵۰	۳.۴ بیان و اثبات چند قضیه مهم
۵۶		۵ توصیف چند روش عددی برای حل معادلات انتگرال فازی فردهلم نوع دوم
۵۷	۱.۵ مقدمه
۵۷	۲.۵ حل معادلات انتگرال خطی فردهلم فازی نوع دوم با روش محاسبه مستقیم

۳.۵	توصیف روش آشفستگی هموتوبی برای حل معادلات انتگرال فردهلم فازی
۶۰	نوع دوم
۴.۵	حل معادله انتگرال خطی فردهلم فازی با روش تجزیه آدومیان
۵.۵	توصیف روش آنالیز هموتوبی برای حل معادلات انتگرال فردهلم فازی
۷۴	نوع دوم
۸۱	۱.۵.۵ مقایسه دو روش (HAM) و (HPM)
۸۲	۶.۵ نتیجه گیری
۸۳	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی
۸۵	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی

فصل ۱

مفاهیم مقدماتی

۱.۱ مقدمه

در این فصل ابتدا تاریخچه‌ای از معادله انتگرال را بیان می‌کنیم، بعد به معرفی معادلات انتگرال می‌پردازیم، سپس دسته بندی معادلات انتگرال را همراه با ارائه مثال‌هایی بیان می‌کنیم. و در آخر به ارائه چند روش برای حل معادلات انتگرال می‌پردازیم.

۲.۱ تاریخچه‌ی پیدایش معادلات انتگرال

به نظر بوچر^۱ نام معادله انتگرال برای اولین بار توسط بویس - ریموند^۲ در سال ۱۸۸۸ بر روی معادلاتی که تابع مجهول تحت یک یا چند علامت انتگرال ظاهر می‌شد، گذاشته شد. هرچند که عده‌ای پیدایش معادله انتگرال را به لاپلاس^۳ در سال ۱۸۷۲ برای تبدیل انتگرالی $\int_0^{\infty} e^{-sx} f(x) dx \quad s \geq 0$ نسبت می‌دهند. در سال ۱۸۱۱ ژوزف فوریه^۴ ریاضیدان فرانسوی با استفاده از سری‌های مثلثاتی در حل مسئله انتقال گرما به نتایجی در رابطه با معادله انتگرال دست یافت. نیلز آبل ریاضیدان نروژی در سال ۱۸۲۳ حرکت یک ذره را که به سمت پایین در طول یک منحنی هموار نامعلوم در یک صفحه قائم که تحت تأثیر نیروی جاذبه، لغزیده می‌شد، مطالعه کرد. این مسئله به معادله انتگرال $f(x) = \int_a^x \frac{y(t)}{(x-t)^\alpha} dt \quad 0 < \alpha < 1$ منجر شد. در این معادله $f(x)$ تابعی معلوم و پیوسته است، $f(a) = 0$ و $y(t)$ یک تابع مجهول است.

به ازای $\alpha = \frac{1}{4}$ معادله انتگرال آبل متناظر مسئله مشهور کوتاه‌ترین زمان است که برای اولین بار توسط هویگنس^۵ حل شد. در این مسئله (کوتاه‌ترین زمان) تعیین حرکت یک ذره، که

^۱ M.Bocher

^۲ Boise-Reymond

^۳ Laplace

^۴ Fourier

^۵ Hoygnes

روی منحنی با یک نقطه انتهایی داده شده و مستقل از وضعیت اولیه تحت تأثیر نیروی ثقل در بازه ای از زمان حرکت می کند مورد بررسی قرار می گیرد. در سال ۱۸۲۶ پواسن^۶ در نظریه علم مغناطیس خود، معادله $u(x) = f(x) + \lambda \int_a^x K(x,t)u(t)dt$ را با بسط $u(x)$ به یک سری توانی با پارامتر λ حل کرد. ژوزف لیوویل^۷ به طور مستقل معادلات انتگرال خاصی را از سال ۱۸۳۲ به بعد حل کرد. وی در سال ۱۸۳۷ رابطه بین معادله دیفرانسیل و معادله انتگرال را مطرح کرد و نشان داد که جواب خصوصی یک معادله دیفرانسیل معین به وسیله یک معادله انتگرالی داده می شود. نیومن^۸ در سال ۱۸۷۰ جواب مسئله دیریکله یعنی تابع φ که دارای مقدار مشخصی روی مرز ناحیه می باشد و درون s را که در معادله لاپلاس $\nabla^2 \varphi = 0$ صدق می کند به صورت جوابی از یک معادله انتگرال نشان داد و مسئله دیریکله^۹ را به یک معادله انتگرال تبدیل کرد.

در سال ۱۸۹۶ پوانکاره^{۱۰} معادله انتگرال $y(x) + \lambda \int_a^x K(x,t)dt = f(x)$ که متناظر با معادله دیفرانسیل جزئی $\nabla^2 y + \lambda y = F(x,t)$ که در آن $\frac{d^2}{dx^2} + \frac{d^2}{dy^2}$ می باشد را به دست آورد. همچنین در همان سال ویتو ولترا ریاضیدان ایتالیایی در حین مطالعه موضوع رشد جمعیت به یک معادله انتگرال برخورد کرد. ولترا با استفاده از مفاهیم حساب دیفرانسیل و انتگرال تابعی، نشان داد که نظریه همیلتون^{۱۱} و کارل ژاکوبی^{۱۲} برای انتگرال گیری از معادلات را می توان به دیگر مسائل فیزیک و ریاضی توسعه داد. وی با وارد کردن متغیر x به عنوان حد بالایی انتگرال یک رده مهم از معادله انتگرال را ایجاد نمود که هم اکنون تحت

^۶Poisson

^۷Liouville

^۸Noeiman

^۹Direcle

^{۱۰}H.Poincare

^{۱۱}Hamilton

^{۱۲}Carl jakobi

عنوان معادله انتگرال ولترا شناخته می‌شود.

در حدود سال‌های ۱۹۰۰ تا ۱۹۰۳ ریاضیدان سوئدی به نام فردهلم با ثابت نگه‌داشتن حدود انتگرال یک دسته بندی کلی از معادلات انتگرال را ارائه کرد. فردهلم حلی به صورت نسبتی از دترمینان را معرفی کرد و نشان داد که می‌توان آن را با یک سری توانی بر حسب λ ، که یک پارامتر است، بیان نمود. تحقیقات فردهلم برای دستیابی به جواب معادله حرکت موج منجر به ارائه قضایای فردهلم گردید که از قضایای بنیادی در معادلات انتگرال می‌باشد. ابتدا قضایای فردهلم برای هسته پیوسته ارائه شد و بعدها توسط کارلمان^{۱۳} و ریس^{۱۴} برای هسته های کلی‌تر تعمیم یافت. ولترا و لیروکس^{۱۵} اولین کسانی بودند که قضایای وجود و یکتایی جواب را برای رده های عمومی معادلات انتگرال ثابت کردند. در سال ۱۹۰۱ اریک هولمگر^{۱۶} ریاضیدان سوئدی سمیناری در دانشگاه گوتینگن آلمان ارائه داد که محتوای آن کاربردهای کارهای فردهلم بود و این انگیزه ای برای تلاش و تحقیق دیوید هیلبرت^{۱۷} بود. هیلبرت به اهمیت نظریه فردهلم پی برد و ثابت نمود که معادله دیفرانسیل حاصل از نوسانات یک صفحه اصلی می‌تواند منجر به یک معادله انتگرال همگن از نوع فردهلم با هسته متقارن باشد. هیلبرت نظریه فردهلم را توسعه داد که منجر به نظریه مقادیر ویژه برای معادلات انتگرال شد. یکی از کارهای مهم هیلبرت فرموله نمودن مسائل، معادلات دیفرانسیل معمولی و معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی با شرایط مرزی و اولیه به صورت یک معادله انتگرال است. اصطلاح معادلات نوع اول و دوم که امروزه به کار می‌رود برای اولین بار توسط هیلبرت پیشنهاد شد. در اوایل نیمه دوم قرن بیستم تحقیقات زیادی روی

^{۱۳} F.Carleman

^{۱۴} F.Riesz

^{۱۵} Lirox

^{۱۶} LHolmger

^{۱۷} Hilbert

جواب معادله انتگرال به وسیله هرمن ویل^{۱۸} در ارتباط با این که به ازای چه مقادیری از معادله انتگرال جواب دارد صورت گرفت. روی هم رفته معادلات دیفرانسیل جهان ما را به خوبی توصیف می کنند اما معادلات انتگرال ویژگی های خاصی دارند که اهمیت آنها را آشکار می سازد. به عنوان مثال، معادلات انتگرال تابع مجهول را نه تنها به مقدار آن تابع در نقاط مجاور بلکه به مقدارش در تمامی ناحیه از جمله مرز مرتبط می کنند. در واقع شرایط مرزی به جای این که در مرحله آخر معادله وضع شوند در معادله انتگرال تعبیه می شوند. از این رو معادلات انتگرال می توانند نسبت به معادلات دیفرانسیل مناسب تر و کارا تر باشند. غالباً راه حل مسائل ریاضی نظیر وجود و یکتایی، به صورت انتگرالی آسان تر می شود و از ظرافت بیشتری هم برخوردار است. مسائلی نظیر مسئله پخش و ترابری وجود دارند که نمی توان آنها را با معادلات دیفرانسیل نمایش داد بلکه برای حل این نوع مسائل باید به نوعی، از معادلات انتگرال استفاده کرد.

۳.۱ معرفی معادلات انتگرال

تعریف ۱.۳.۱. یک معادله انتگرال معادله ای است که در آن تابع مجهول $u(x)$ زیر علامت انتگرال قرار دارد شکل کلی این معادلات به فرم زیر می باشد:

$$\varphi(x)u(x) = f(x) + \lambda \int_{\alpha(x)}^{\beta(x)} K(x, t)F(u(t))dt$$

در معادله فوق $K(x, t)$ به عنوان هسته معادله، $\lambda \neq 0$ پارامتری که می تواند حقیقی یا مختلط باشد، $\alpha(x)$ و $\beta(x)$ حدود انتگرال گیری، $f(x)$ ، $\varphi(x)$ و F همگی معلوم هستند و $u(x)$ مجهول می باشد.

تعریف ۲.۳.۱. معادله انتگرال فوق خطی است هر گاه $u(x)$ خطی باشد و غیر خطی است هر گاه $u(x)$ غیر خطی باشد. اگر در معادله فوق $f(x) = 0$ معادله را همگن و در غیر این

^{۱۸}Hermanvill

صورت معادله را غیر همگن می نامیم.

به عنوان مثال معادله

$$u(x) = 2x + \int_0^1 xtu(t)dt$$

یک معادله انتگرال خطی و معادله

$$u(x) = 2x + \int_0^1 xte^{u(t)}dt$$

یک معادله انتگرال غیر خطی است.